

ȘTEFANIA CENEAN:

„...o vrajă care cuprinde pe toată lumea“

*Teatrul Mic a avut o premieră cu totul specială: **Noaptea încurcăturilor**, în regia lui Petru Vutcărau și scenografia Ștefaniei Cenean. O bucurie a văzului și auzului. Cu această ocazie, am intervievat-o pe scenografa Ștefania Cenean, pe care **Danaidele** au făcut-o celebră pe mapamond...*

□ **Numele dumneavoastră a ajuns pe buzele tuturor iubitorilor de teatru. Ultima dată când ne-am întâlnit a fost la Festivalul Național de Teatru-Imagine, acum câțiva ani, când ați avut cea scenografie de vis la Unchiul Vanea. Ați descins de pe scena Naționalului craiovean pe cea de la Satu Mare?**

■ Am venit la Satu Mare înainte de **Unchiul Vanea**, în septembrie. Premiera era programată pentru 1 octombrie. Acest spectacol a precedat lucrul la **Danaidele**, care începuse, practic, cu un workshop, în primăvara lui '95, urmând să intre în producție în august, dar, din cauza unor probleme financiare, totul s-a decalat. În aceste condiții, am fost interesată de propunerea de a lucra la Satu Mare, pentru că îl iubesc foarte mult pe Cehov. Mai lucrasem **Unchiul Vanea** la Craiova și fusese un spectacol de succes, făcând o foarte frumoasă reclamă teatrului craiovean; spectacolul era regizat de Mircea Comișteanu. M-a bucurat ideea de a veni la Satu Mare, pentru că nu mai fusesem și doream să cunosc orașul. Am fost foarte surprinsă mai ales de clădirea teatrului. Sala este foarte specială – a fost construită de o faimoasă firmă austriacă, la începutul secolului. Întâmplător, văzusem un teatru aproape identic la Brisbane, cu un an înainte.

□ **Teatrul „fără frontiere“... În ambele spectacole, Danaidele și Unchiul Vanea, scenografia a avut un rol esențial. De unde ați început?**

■ Am terminat Institutul de Arte Decorative din București, secția de scenografie, în 1982. Sunt bucureșteancă și am debutat la Teatrul „Bulandra”, într-un spectacol cu doi actori mari: Victor Rebengiuc și Luminița Gheorghiu. Spectacolul era regizat de Mircea Comișteanu, pe care l-am cunoscut atunci. A fost un succes: **Într-un parc, pe o bancă** de Alexandr Ghelman. Am plecat apoi la Craiova pentru stagiatură și am făcut **Trei gemeni venețieni**, cu regizorul Mihai Manolescu. Trebuie să precizez că, mai totdeauna, am lucrat și decorurile, și costumele, pentru că am crezut foarte mult în unitatea de stil a spectacolului. Cred că nu a fost o cale greșită. Sigur, au fost și spectacole la care am făcut numai costumele. De exemplu, în 1990, am fost invitată de Andrei Șerban și am lucrat, la Teatrul Național din București, pentru spectacolul **Cine are nevoie de teatru?**, costume pentru trei distribuții; așa a cerut regizorul. A fost foarte importantă această colaborare, pentru mine, dar munca mea obișnuită mi s-a părut mai interesantă.

□ **Ați mai avut vreun succes comparabil cu Danaidele?**

■ E foarte greu de spus. Sunt un artist privilegiat, care a avut parte de multe succese, adică de spectacole încununat de aplauze. Cred că **Danaidele** a mers mai departe cu succesul. Dar, dacă mă gândesc la **Phaedra**, în Anglia, mă întreb cât se mai poate merge peste.

□ **Câte spectacole ați făcut cu Silviu Purcărete?**

■ Am lucrat, în 1989, **Piticul din grădina de vară**, o altă reușită. Când a venit Revoluția, teatrul craiovean avea două spectacole de mare forță, foarte deosebite ca dramaturgie: un Cehov, monumental, și **Piticul...** Momentul venea pe o anumită stare de spirit a noastră, o

Imagine din **Unchiul Vanea** de Cehov la Teatrul de Nord din Satu Mare, cu scenografia Ștefaniei Cenean (regia: Goange Marinescu)

stare de neputință aproape – vorbesc de primăvara lui '89 –, când toți simțeam că trebuie să se întâmple ceva... și se întâmplau aceste două spectacole, care au creat renumele teatrului. A fost și o deschidere indiscutabilă pentru străinătate. Cu Purcărete am lucrat, deci, **Piticul...**, apoi **Titus Andronicus**, în '92, **Phaedra**, în 1993.

□ **Marile succese ale domnului Purcărete...**

■ Da.

□ **În legătură cu Unchiul Vanea de la Satu Mare, credeți, ca și mine, că romantismul din opera... clasică a lui Cehov a fost fidel reconstituit?**

■ Eu cred că, totuși, am fost influențată de linia personajelor din primul spectacol, cel de la Craiova, din '89. Dar aici am utilizat soluții deosebite, diferite. Eu cred mult în dramaturgia lui Cehov, care aduce și romantism, și absurd, și o realitate crudă a relațiilor dintre personaje.

□ **Experiența de la Satu Mare va rămâne, cred, una cu totul specială în viața dumneavoastră...**

■ Cu mine, la Satu Mare, s-a întâmplat o „magie”. Iubesc foarte mult actorii de aici și aș lucra în continuare cu ei, poate mai cu drag decât în străinătate. Dar, din păcate, nu există o susținere din partea publicului, ca în Capitală sau în alte mari orașe ale lumii. Aici, un spectacol moare foarte repede și asta este ceva foarte trist pentru mine și aproape demoralizator. Pentru că îmi doresc să lucrez la un spectacol care, după aceea, să crească, și magia să crească și ea, ca o vrajă care cuprinde pe toată lumea. Dacă spectacolul se joacă de opt-nouă ori, mi se pare că îl fac numai pentru mine, nu este ceva care se dăruie total. Pentru că și autorii au nevoie să primească un „fluid” din partea spectatorilor, e ceva care îi încarcă de o anumită energie, de ceva pozitiv. Ceea ce s-a întâmplat la Teatrul Mic, la **Noaptea încurcăturilor**.

IOANA FLOREA